

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος στην αδελφότητα ΠΕΛΕΚΑΝ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το διήμερο 20 και 21 Ιουνίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας η εορτή του Αγίου Πνεύματος.

Την Κυριακή της Πεντηκοστής 20 Ιουνίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πανοράματος Βεροίας.

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 21 Ιουνίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στην αδελφότητα ΠΕΛΕΚΑΝ στο Κομνήνιο Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ισαάκ Ιντζεβίδη, ο οποίος διακονεί στο αναλόγιο της αδελφότητας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφα-νῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατά σάρκα Χριστός, ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θεϊ-κῆς ἐξέπεσον χάριτος».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐόρτασε σήμερα τή γενέθλιο ἡμέρα της. Ἐόρτασε τήν κάθοδο τοῦ Παναγίου Πνεύ-μα-τος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, περιμένοντας τήν ἐκπλή-ρωση τῆς ὑποσχέσεώς του, τήν ἀπο-στολή δηλαδή τοῦ Παρα-κλή-του Πνεύματος.

Ποιός ὅμως ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο κατήλθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μέ τή μορφή πυρίνων γλωσσῶν;

Ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος ἦταν ἕνα πρωτοφανές γεγο-νός. Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ δέν γνώριζαν τί ἀκριβῶς σήμαινε ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι θά στεί-λει «ἄλλον Παράκλητον» οὔτε πῶς ἀκριβῶς θά πραγματοποιεῖτο. Γι' αὐτό καί τό ἅγιο Πνεῦμα κατέρ-χεται «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσ-σῶν», ὥστε νά γίνει ἐμφανές ποιόι τό λαμβάνουν, καί συνοδεύεται ἀπό ἦχο δυνατό «καθάπερ φερο-μένης βιαίας πνοῆς», γιά νά κατα-νοήσουν καί ὅσοι βρισκόταν στήν Ἱερουσαλήμ ὅτι συμβαίνει κάτι μο-ναδικό καί συγκλονιστικό.

Ἐάν τό ἅγιο Πνεῦμα κατήρχετο χωρίς αὐτά τά ἐξωτερικά στοιχεῖα, ἀκόμη καί ἄν οἱ μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ συνειδητοποιοῦσαν τήν ἐπι-φοίτησή του ἀπό τήν ἀλλαγὴ πού θά συνέβαινε μέσα τους, ὅλοι οἱ ἄλλοι δέν θά ἦταν σέ θέση νά κατα-λάβουν τήν παρουσία του καί τήν ἀλλοίωση πού θά ἐπέφερε στους μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Κυ-ρίου. Γι' αὐτό καί ἀπό συγκατάβαση πρὸς τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἐμφανίζεται τό Πανάγιο Πνεῦμα μέ ὕλική μορφή, μέ τή μορφή πυρί-νων γλωσσῶν, ἡ ὁποία παραπέμπει καί στίς ἄκτιστες ιδιότητες καί ἐνέργειές του, ὥστε νά γίνει αἰ-σθητή ἡ ὑπερφυσική παρουσία του.

Γι' αὐτό ἀκόμη δίδει τό ἅγιο Πνεῦμα στους μαθητές τοῦ Κυρίου τή χάρη τῆς γλωσσολαλίας, τή χάρη νά μιλοῦν γλῶσσες πού μέχρι τότε δέν γνώριζαν καί νά κηρύτ-τουν σέ αὐτές τό Εὐαγγέλιο, ὥστε νά γίνει ἐμφανής ἡ μεταβολή πού συντελέσθηκε μέσα τους.

Γι' αὐτό καί, μετά τήν ἐπιφοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οἱ μαθητές δέν στρέφονται πρὸς τούς Ἰουδαί-ους, ἀλλά ἀπευθύνονται «εἰς πάντα τά ἔθνη»,

ἀπευθύνονται στους ανθρώπους κάθε φυλής και γένους και τούς μιλοῦν στή γλώσσα πού καταλάβαινε ὁ καθένας ἀπό αὐτούς.

Τό κήρυγμα αὐτό τῶν ἀποστόλων, τό πρῶτο τους κήρυγμα, σηματοδοτεῖ τή νέα ἐποχή. Ὁ Χριστός ἀπευθύνθηκε πρὸς τούς Ἰουδαίους, κήρυξε στίς συναγωγές τους και προσπάθησε νά τούς πείσει ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μεσσίας πού περίμεναν γιά νά τούς λυτρώσει. Ὅμως ἐκεῖνοι «ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος», ὅπως ἀκούσαμε νά ψάλλει πρό ὀλίγου ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Ἀρρώστησαν ἀπό τήν ἀρρώστια τῆς ἀπιστίας, και δέν θέλησαν νά δεχθοῦν ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ὁ Μεσσίας και λυτρωτής τους. Ὁ Χριστός προειδοποίησε πολλές φορές και μέ διαφόρους τρόπους τούς Ἰουδαίους ὅτι αὐτοί τούς ὁποίους ὑποτιμοῦσαν, οἱ ἀμαρτωλοί, οἱ ἐθνικοί, οἱ Σαμαρεῖτες, θά βροῦν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἐκεῖνοι, μέ τή βεβαιότητα ὅτι εἶναι ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ, ἀδιαφόρησαν και ἐξέπεσαν τῆς θείας χάριτος.

Αὐτό ὅμως πού ἔχασαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους, τό κέρδισαν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούοντας τό κήρυγμα τῶν ἀποστόλων, ἔλαβαν τό θεῖο φῶς και ἔγιναν μέλη τῆς πρώτης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Τό ἴδιο φῶς ἔλαμψε και φώτισε και ἐμᾶς διά τοῦ κηρύγματος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, πού ἦρθε στήν πόλη μας και κήρυξε στή γλώσσα μας τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Οἱ πατέρες μας πίστευσαν και ἀκολούθησαν τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας και προσέφεραν στήν Ἐκκλησία ἁγίους και μάρτυρες και ἱεράρχες. Τί κάνουμε ὅμως ἐμεῖς; Μήπως ἐπαναπαυόμεθα σάν τούς Ἰουδαίους στή σκέψη ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα τώρα ὁ εὐλογημένος, ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ και ἀδιαφοροῦμε γιά τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως ἀπορρίπτουμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία διαχέεται και διαδίδεται στους πιστούς διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας; Μήπως ἀμφιβάλλουμε και ἀπιστοῦμε σέ ὅσα διδάσκει τό Εὐαγγέλιο ἢ ἀμφισβητοῦμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος και τά θαύματα τά ὁποῖα αὐτή ἐνεργεῖ στόν κόσμον, κάνοντας στήν πραγματικότητα αὐτό πού ἔκαναν και οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἄς ἐξετάσουμε τούς ἑαυτούς μας και ἄς προσέξουμε τή συμπεριφορά μας και τή στάση μας γιά νά μήν διακινδυνεύσουμε νά ἐκπέσουμε και ἐμεῖς τῆς θείας χάριτος, τήν ὁποία δίδει τό Πανάγιο Πνεῦμα μέ τήν παρουσία του στήν ψυχή μας και στή ζωή μας. Και ἄς φροντίσουμε νά ἀκοῦμε μέ ταπείνωση και νά πιστεύουμε στόν λόγο τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι θεόπνευστος και σωτήριος, γιά νά ἀξιωθοῦμε τοῦ φωτισμοῦ και τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος πού θά μᾶς ὁδηγήσει στή σωτηρία.

Αὐτό τό Πνεῦμα τό ἅγιο μετέφερε και σέ μᾶς ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ

ιδρυτής τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος, δέν ἦταν βέβαια στήν Πεντηκοστή, ἀλλά ἐδέχθη ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος γιά νά διδάσκει. Ἔτσι οἱ προπάτορές μας εἶχαν τήν εὐλογία νά δεχθοῦν τό πρῶτο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο. Καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ζητοῦμε αὐτό τό Πνεῦμα τό ἅγιο, ἀλλά καί νά τιμοῦμε τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος εἶναι, θά ἔλεγα, ὁ πνευματικός μας πατέρας. Γι' αὐτό καί σᾶς καλῶ, στίς 29 τοῦ μηνός, πού εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν ἀποστόλων Παύλου καί Πέτρου, στό Βῆμα τοῦ ἀποστόλου, ἐκεῖ πού εἶναι ἡ κολυμβήθρα, ὅπου δεχθήκαμε τό Πνεῦμα τό ἅγιο, νά συνεορτάσουμε κατά τόν Μεγάλο Πανηγυρικό Ἑσπερινό τόν ἰδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τό Πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδη-γήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ».

Μία παράκληση τοῦ προφητά-να-κτος Δαβίδ ἐπανελάβαν πρό ὀλί-γου οἱ ἱεροψάλτες ψάλλοντας τό Κοινωνικό. Μία παράκληση πρὸς τόν Θεό προ-κειμένου τό Πνεῦμα του τό ἀγα-θόν, τό Πανάγιο Πνεῦ-μα, νά μᾶς ὁδηγήσει «ἐν γῆ εὐ-θείᾳ».

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ γῆ αὐτή στήν ὁποία ἐπιθυμεῖ νά φθάσει ὁ ψαλ-μω--δός, ἀλλά καί ἐμεῖς, καθώς ἐπα-ναλάβαμε τό αἴτημά του; Ἀλλά καί γιά ποιόν λόγο ἔχουμε ἀνάγκη τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ γιά νά φθά-σουμε ἐκεῖ;

Ἡ εὐθεῖα γῆ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ ὅπου δέν συναντᾶ κανείς «ἀκάνθας καί τριβόλους», ἐκεῖ ὅπου κατά τόν προ-φήτη «πᾶν ὄρος καί βουνός τα-πεινωθήσεται, καί ἔσται τά σκο-λιά εἰς εὐθείαν καί αἱ τραχεῖαι εἰς ὀ-δούς λείας», ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρ-χει, κατά τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στολο, «ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατά τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ».

Γιατί ὅμως χρειαζόμεθα ὁδηγό γιά νά φθάσουμε καί μάλιστα τό Πνεῦμα τό ἅγιο τοῦ Θεοῦ;

Χρειαζόμεθα ὁδηγό, γιατί κανείς δέν μπορεῖ νά φθάσει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέ τίς δικές του δυνάμεις. Ὅχι μόνο γιατί εἶναι πολύ εὐκόλο νά πλανηθεῖ, νά παραπλανηθεῖ καί νά χάσει τόν δρόμο, ἀλλά καί γιατί ἡ εἴσοδος στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι κάτι τό ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά τό ἐπιτύχει μό-νος του, μέ τίς δικές του δυνά-μεις καί τά δικά του μέσα. Κανένας ἄν-θρω-πος δέν εἰσέρ-χε-ται στή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ χάρη στά καλά του ἔργα ἢ χάρη στίς ἀρε-τές του. Τό ἔλεος καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού μᾶς τήν χα-ρί-ζει. Καί μᾶς χαρίζει τή βασιλεία του μέ δύο τρόπους.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι μᾶς βοηθᾶ νά ἀκοῦμε, νά μελετοῦμε καί νά κα-τα-νοοῦμε τόν λόγο τοῦ Εὐαγγε-λίου, ἀλλά καί νά τόν ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας. Καί ὅπως χωρίς

τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου δέν θά μπορούσαν νά κατα-νο-ή-σουν καί νά συλλάβουν ὅλα ὅσα τούς δίδαξε ὁ Χριστός, ἔτσι καί ἐμεῖς χωρίς τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος δέν μπορούμε νά κατα-νοή-σουμε ὅσα μᾶς διδάσκει ὁ Θεός διά τῆς μελέτης τοῦ λόγου του καί ὅσα ἀκοῦμε διά τοῦ θείου κηρύγματος στήν Ἐκκλησία.

Ἀλλά δέν ἀρκεῖ νά ἀκοῦμε μόνο, χρειάζεται νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος γιά νά κάνουμε ὅσα λέγει τό Εὐαγγέλιο καί ὅσα ἀκοῦμε στήν Ἐκκλησία πράξη στή ζωή μας, διότι διαφορετικά δέν ἔχει νόημα νά τά ἀκοῦμε.

Χρειάζεται ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία λαμβάνουμε διά τῆς συμμετοχῆς μας στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, γι' αὐτό καί κανείς δέν μπορεῖ νά ζή-σει τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά φθά-σει στήν ἀγιότητα ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Χρειάζεται ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διότι αὐτή εἶναι ἡ ὁποία συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες μας καί τίς πτώσεις μας, καί μᾶς βοηθᾷ νά ἀποκα-ταθιστοῦμε τή σχέση μας μέ τόν Θεό, ὥστε νά μπορούμε νά συνεχί-σουμε τόν ἀγώνα μας.

Ἀλλά ἀκόμη καί ἐάν ζήσουμε τη-ρώντας μέ συνέπεια καί ἀκρί-βεια τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη καί ἂν κάνουμε καλά ἔργα καί ἀποκτή-σουμε ἀρετές, πάλι ἔχουμε ἀνάγκη τό Πανάγιο Πνεῦμα προκειμένου νά μᾶς ὀδηγήσει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Διότι, κανείς δέν μπορεῖ νά σωθεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ. Κανείς δέν μπο-ρεῖ νά λάβει τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἀρετῆς του καί τῶν πράξεών του. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού μᾶς τήν χαρίζει, ὅταν ὁ Θεός βλέπει τήν προσπάθειά μας καί τόν ἀγώνα μας, ὅταν βλέπει τήν ταπείνωσή μας καί τή διάθεσή μας νά εἴμεθα κοντά του.

Ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι «ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θερα-πεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀνα-πλη-ροῦσα», καί μόνο δι' αὐτῆς μπο-ρεῖ τελικά νά ἀξιωθεῖ ὁ χοϊκός ἄνθρωπος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό, ἐορτάζοντας σήμερα τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό τρίτο πρόσω-πο τῆς Παναγίας Τριάδος, τό ὁποῖο ἐπι-φοίτησε ἐπί τούς ἁγίους μαθητές καί ἀποστόλους καί τούς δίδαξε «πᾶσαν τήν ἀλήθειαν», ἅς τό παρα-κα-λέσουμε καί ἐμεῖς, ἰδιαιτέ-ρως σήμερα, ἀλλά ἅς τό παρακα-λοῦμε καί καθημερινά, σέ ὅλη μας τή ζωή, νά μᾶς ὀδηγεῖ καί νά μᾶς κατευ-θύνει μέσα ἀπό τίς δυσκολίες, μέσα ἀπό τούς πειρασμούς, μέσα ἀπό τούς ἰούς, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν θάνατο καί ψυχικό καί σωματικό, μέσα ἀπό τά ἐμπόδια τῆς παρούσης ζωῆς, μέ-σα ἀπό τίς παγίδες, στίς ὁποῖες πολ-λές φορές πέφτουμε, μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες πού συχνά μᾶς ταλαιπωροῦν καί μᾶς κάνουν νά ὑποφέρουμε, στήν εὐθεῖα γῆ τῆς βασιλείας τοῦ

Θεοῦ καὶ
φῶς τῆς

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[Περισσότερες φωτογραφίες](#)